

לא צריך להשתמש בהם אדם אחר, פרט לכהן הגדול ששמן משחת קדש על ראשו, שכתוב (שם כח) ועשית בגדי קדש לאהרן אחיך לכבוד ולתפארת, ושבותם לבושים הוא דומה לגון שלמעלה.

השרמה מההשמטות (סימן נ"ב)

לוי הפסוף ולי הזהב. מה זה לוי הפסוף ולי הזהב? משל למה הדבר דומה? למלך שהיו לו שני אוצרות, אחד של כסף ואחד של זהב, שם של כסף בימינו, ושל זהב בשמאלו. אמר, זה יהיה מזמן וקל להוצאה. ועושה דבריו בנחת, והוא יהיה דבק עם העניים ומנהיגם בנחת, פאותה שאמרנו ימינך ה' נאדרי בכח.

ואם שמח אדם בחלקו טוב, ואם לאו - ימינך ה' תרעץ אויב. מה זה ימינך ה' תרעץ אויב? אמר לו, זה הזהב, שכתוב לוי הפסוף ולי הזהב. ולמה נקרא שמו זהב? שבו פלולות שלש מדות. הז' - שבע מדות, הה' - חמש אחרונות אחרונות (אחרונה), הב' - חכמה ובינה. ונקראת נשמה זו על שם אצילות, חמש ספירות אחרונות, וחמש שמות לנשמה (גר"ן ח"י סימן - נפש רוח נשמה חיה ויחידה) - רוח חיה יחידה נשמה נפש.

מה מעשהו? פסא היא ה', לז', שכתוב פי גבה מעל גבה שמר וגבהים עליהם, וב' היא קיומם, כמו שנאמר בכראשית. ומה מעשהו כאן? משל למה הדבר דומה? לאחד שהיה לו בת טובה ונעימה ושלמה ונאה, והשיאה לבן מלך, והלבישה ועטרה וקשטה, ונתנה לו עם ממון רב. אמר, אפשר למלך זה לשבת חוץ מביתו? אמרת לא. אפשר לו לשבת כל היום תמיד

לאשתמשא בהו בר נש אחרא, בר מפהנא רבא, דרבו משח קדשא על רישיה. דכתיב (שמות כח) ועשית בגדי קדש לאהרן אחיך לכבוד ולתפארת. דבאינון לבושין דמי לגוונא דלעילא.

השלמה מההשמטות (סימן נ"ב)

לוי הפסוף ולי הזהב. מאי לוי הפסוף ולי הזהב, משל למה הדבר דומה למלך שהיו לו שתי אוצרות, אחת של כסף ואחת של זהב. שם של כסף בימינו ושל זהב בשמאלו אמר זה יהיה מזומן וקל להוצאה ועושה דבריו בנחת והוא יהיה דבק עם העניים ומנהיגם בנחת. פההיא דאמרינן, ימינך יי נאדרי בכח. (שמות ט"ו)

ואם שמח אדם בחלקו טוב, ואם לאו, (שמות ט"ו) ימינך יי תרעץ אויב. מאי ימינך יי תרעץ אויב, אמר לו, זה הזהב דכתיב לוי הפסוף ולי הזהב. למה נקרא שמו זהב שבו פלולות שלש מדות. הז', ז' מדות. הה', ה' אחרות אחרונות (ס"א אחרונה) הב' חכמ"ה ובינ"ה ונקראת נשמה זו על שם אצילות ה' ספירות אחרונות וה' שמות לנשמה (ס"א גר"ן ח"י סימן נפש רוח נשמה חיה ויחידה). רוח, חיה, יחידה, נשמה, נפש.

מאי עבידתיה פסא היא ה' לז'. דכתיב פי גבוה מעל גבוה שומר וגבוהים עליהם וב' היא קיומם פמה דאת אמר בפראשית. ומאי עבידתיה הכא, משל למה הדבר דומה לאחד שהיה לו בת טובה ונעימה ושלמה ונאה והשיאה לבן מלך והלבישה ועיטרה וקישטה ונתנה לו עם ממון רב. אמר אפשר למלך זה לשבת חוץ מביתו, אמרת לא. אפשר לו לשבת כל היום תמיד עמה, אמרת